

عنوان مقاله:

نقد انگاره حرمت گوشسپاری به غیبت

محل انتشار:

فصلنامه فقه و اصول، دوره 53، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

حمید رضا کامل نواب - استاد سطوح عالی حوزه علمیه خراسان و دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

از آنجاکه شارع مقدس عرض افراد را بسیار محترم شمرده، احکام مختلفی نیز برای حمایت از آن جعل کرده است. یکی از این احکام، حرمت غیبت است. مسئله استماع غیبت از جمله مسائلی است که گرچه از دیرباز مطرح بوده، ولی کمتر به آن پرداخته شده است. برخی از محققان برای اثبات حرمت استماع غیبت، ادله عقلی و نقلی متعددی ذکر کرده اند. بر اساس یافته های نگارنده هیچ کدام از این ادله حتی به روزترین آن ها توان اثبات حرمت استماع غیبت را ندارد. این نوشتار از جهات مختلفی شامل نوآوری های فقهی است که مهم ترین آن تمسک به دلیل عقلی برای اثبات عدم امکان حرمت استماع غیبت است. البته حرام نبودن استماع غیبت بدین معناست که استماع غیبت به خودی خود حرمت ندارد و این با حرام بودن استماع به سبب انطباق عناوین دیگر بر آن منافاتی ندارد.

کلمات کلیدی:

استماع غیبت، اعانه بر غیبت، رضایت به حرام، گناه شنیداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1392642>

